

Beskyt havlitten, fløjlsanden og taffelanden

VERDENSMÅL

SØREN WIUM-ANDERSEN,
BIOLOG OG CAND.SCIENT.

DA FINANSMINISTEREN på vegne af regeringen lancerede den nationale handlingsplan for FN's 17 verdensmål i FN Byen i København, udtalte han, at ny dansk lovgivning fremover skulle vurderes i forhold til verdensmålene.

Efterfølgende har mange grupper taget de enkelte mål op og arbejder positivt med at diskutere, hvorledes de ambitiøse mål bedst kan fremmes. På den baggrund er det beklageligt, at miljøministeren har snigløbet disse intentioner og har undladt at indarbejde FN's verdensmål nr. 15 i forbindelse med revisionen af en gældende bekendtgørelse.

Ifølge FN's verdensmål nr. 15.5 skal biodiversiteten beskyttes. Indikatorerne herfor er fastsat af IUCN, og det indebærer, at alle arter, der er 'globalt truede', skal beskyttes. Tre af de danske fugle, der står på

listen over arter, der skal beskyttes, er taffeland, havlit og fløjlsand. Alle arterne er trækfugle, men taffelanden er tillige en fåtallig dansk ynglefugl. Der har i mange år været jagt på de tre arter. Derfor havde jeg forventet, at ministeren i forbindelse med den seneste jagttidsrevision i 2018 reelt ville beskytte de tre arter. Men nej. Der er fortsat jagt på hannerne af såvel havlit som fløjlsand, mens taffelanden må jages som hidtil.

Der er udlagt fuglebeskyttelsesområder også på det danske søterritorium, hvor jagt stadig er tilladt. Hvad havde sammen med en fredning af de tre arter været mere naturligt end at friholde de fuglebeskyttelsesområder, hvor der er taffeland, havlit eller fløjlsand, for al jagt? Det ville have givet en reel beskyttelse af globalt truede arter.

I DAG bliver ænderne bortjaget af jægerne fra de fourageringsområder, som fuglene er helt afhængige af, og som officielt er udlagt for at beskytte fuglene. Det ville også have beskyttet den faldende bestand af edderfugle, der er truet på EU-ni-

veau. Ministeren undlader helt at beskytte taffelanden stik i mod FN's verdensmål nummer 15.5. Ifølge Jægerforbundets hjemmeside er »verdensbestanden af taffeland i tilbagegang. (...) I Europa har bestanden været i tilbagegang over de sidste 22 år. Den danske ynglebestand har haft en årlig tilbagegang på 3,3 procent i perioden 1989-2011«, hvorefter Jægerforbundet overraskende konkluderer, at jagen anses for at være bæredygtig.

Det må være det råd, som miljøministeren fulgte, da han underskrev den gældende jagttidsbekendtgørelse i 2018. Det kan ikke være rigtigt, at det første, der sker, når jægerne skal stoppe jagten på globalt truede arter, er, at der lokalt rejses tvivl om indikatorernes værdi, som det sker her i landet, hvorefter verdensmålene reelt skydes til hjørne.

Hvordan kan regeringen acceptere, at en af dens ministre på så eklatant vis overtræder de løfter, som regeringen har afgivet til verdenssamfundet? For hvis Danmark ikke har evnen og kapaciteten til det, ser det sort ud for FN's verdensmål.